

TALOUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO 2/2003 vp

Valtioneuvoston kirjelmä ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (yritysoستotarjoukset)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunnan puhemies on 7 päivänä helmikuuta 2003 lähettänyt valtioneuvoston kirjelmän ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi (yritysoستotarjoukset) (U 79/2002 vp) käsiteltäväksi suureen valiokuntaan ja samalla määrännyt, että talousvaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa suurelle valiokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Ilkka Harju, valtiovarainministeriö
- lainsäädäntöneuvos Manne Airaksinen, oikeusministeriö
- neuvotteleva virkamies Pekka Timonen, kauppa- ja teollisuusministeriö
- markkinavalvoja Ville Kajala, Rahoitustarkastus

- osastopäällikkö Antti Maijala, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto TT
- osastopäällikkö Leena Linnainmaa, Keskuskauppakamari
- päälakimies Tapani Varjas, Mandatum & Co Oy
- päälakimies Olli Huotari, Orion-yhtymä Oyj.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Suomen Yrittäjät
- Perheyrittäjien liitto ry.

Viitetieto

Asiaa koskeva aikaisempi direktiiviehdotus on ollut vireillä tunnuksella Y 14/1994 vp. Talousvaliokunta on antanut asiasta kolme lausuntoa TaVL 14/1994 vp, TaVL 15/1997 vp ja TaVL 36/1998 vp.

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄ

Ehdotus

Komissio ilmoitti jo sisämarkkinoiden toteutumisesta koskevassa valkoisessa kirjassa vuonna 1985 aikovansa antaa direktiiviehdotuksen julkisista oستotarjouksista. Ensimmäinen direktiiviehdotus annettiin tammikuussa 1989. Toissijaisuusperiaatteen soveltamiseksi komissio antoi

helmikuussa 1996 uuden direktiiviehdotuksen. Ehdotus oli muuttunut puitedirektiiviksi, jossa säädettiin yleisistä periaatteista, mutta ei pyritty lainsäädäntöjen yksityiskohtaiseen lähentämiseen. Neuvoston ja Euroopan parlamentin välisessä sovittelumenettelyssä direktiivistä saavutettiin yhteisymmärrys kesäkuussa 2001. Euroo-

pan parlamentin täysistunnossa kompromissi ei kuitenkaan saanut taakseen enemmistöä annetuista äänistä ja kompromissin tuloksena laadittu teksti hylättiin. Lähes 14 vuotta vireillä ollut lainsäädäntöprosessi raukesi.

Direktiiviä pidetään kuitenkin edelleen tarpeellisenä, ja se on otettu osaksi rahoituspalvelujen toimintasuunnitelmaa, joka on määrä toteuttaa vuoden 2005 loppuun mennessä. Direktiiviehdotuksen tavoitteet ovat muuttumattomat: yleisinä tavoitteina on rahoitusmarkkinoiden yhdentäminen rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman mukaisesti ja lainsäädäntöjen lähentäminen yritysten uudelleenorganisointien edistämiseksi. Lisäksi direktiivillä pyritään vahvistamaan rajat ylittävien julkisten ostotarjousten oikeusvarmuutta ja varmistamaan vähemmistöosakkaiden suojaa tällaisten toimenpiteiden yhteydessä. Direktiivi loisi jäsenvaltioiden toiminnalle puitteet, jotka perustuvat tiettyihin periaatteisiin ja eräisiin yleisiin vaatimuksiin, samalla kun jäsenvaltiot voivat antaa sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt omien kansallisten käytäntöjensä mukaisesti, kunhan erot eivät vaaranna direktiivin soveltamista yhteisön tasolla.

Ehdotuksen sisältö on kuvattu yksityiskohtaisesti valtioneuvoston kirjelmässä U 79/2002 vp.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto kannattaa direktiivin säätämistä. Valtioneuvosto kannattaa erityisesti säännöksiä osakkeenomistajien yhdenvertaisuudesta ja tiedonantovelvollisuudesta. Valtioneuvosto on tyytyväinen siihen, että direktiivissä ei säännellä tarkasti määräysvaltakäsitettä eikä lunastushinnan määräytymisperusteita. Valtioneuvosto kiinnittää huomiota myös siihen, että direktiivin sääntely yleensäkin jättää jäsenvaltiolle riittävästi harkinnanvaraa.

Valtioneuvostolla on huomautuksia lähinnä artikloihin 10, 11 ja 14, joissa muun muassa ehdotetaan, että listayhtiöt joutuisivat tuomaan joka toinen vuosi yhtiökokoukseen päätettäväksi sen, että erilaiset osakkeet aiotaan säilyttää. Valtioneuvosto pitää ehdotusta epäkäytännöllisenä ja ylimääräistä byrokratiaa aiheuttavana

na ehdotuksena. Valtioneuvosto katsoo, että julkistamisvelvollisuuden lisääminen on sinänsä kannatettavaa, mutta saattaa olla tulkinnanvaraista, ovatko eräät julkistettavaksi ehdotetut seikat liikesalaisuuksia.

Merkittävä ongelma direktiiviehdotuksessa on viittaus erilaisten sopimusjärjestelyiden tehotomuuteen. Sopimusvapauden kannalta on ongelmallista, että osakassopimusten vaikutukset eliminotuisivat ostotarjouksen tultua julkistetuksi. Suomen kannalta varsinkin 10 ja 11 artiklaan saattaa liittyä valtioneuvoston kirjelmässä kuvattuja perustuslakiongelmia, jos osakkeenomistajien välisen sopimuksen keskeiseen ehtoon puututaan jälkikäteisesti. Tästä syystä myös eduskunnan perustuslakivaliokunnalta on pyydetty direktiiviehdotuksesta lausunto.

Suomi on vastustanut yksi ääni, yksi osake-periaatteen sisällyttämistä direktiiviin. Komissio toimikin Suomen toivomalla tavalla, mutta Suomen kannalta huolta aiheuttaa muutamien jäsenvaltioiden voimakas halu saada erilaisista osakkeista säännöksiä direktiiviin. Samanlaisia mielipiteitä on esitetty Euroopan parlamentin piirissä. Jos tällaisia säännöksiä otettaisiin direktiiviin ja niitä sovellettaisiin direktiivin kansallisen täytäntöönpanon jälkeen tapahtuviin yritysostotarjouksiin, säännökset koskisivat esim. Suomessa voimassa olevia sopimusjärjestelyjä, jotka tulisivat mitättömiksi. Säännöksillä olisi taannehtiva vaikutus.

Valtioneuvosto pitää 14 artiklan mukaista lunastusmenettelyä ongelmallisena, koska sen perusteena on osuus pääomasta, kun osakeyhtiölain mukaan edellytetään enemmistöä sekä osakkeista että äänistä. Toisaalta direktiivin 2 artiklan mukaisina arvopapereina pidetään äänioikeudellisia osakkeita, jotka muodostavat vain osan pääomasta, joten edes kaikki äänioikeudelliset osakkeet eivät välttämättä tuota lunastusoikeutta, jos äänivallattomia arvopapereita on yli 10 prosenttia pääomasta. Artiklan mukaan lunastusmenettely toteutetaan osakelajikohtaisesti, mikä on epäjohdonmukaista, sillä jos lunastusraja on 90 prosenttia pääomasta, se ei voi olla erilainen osakelajikohtaisesti. Artiklan teksti

vaikuttaa keskeneräiseltä ja epä johdonmukaiselta.

Komiteamenettelyä koskevassa artiklassa saattaa olla tarkoituksenmukaista korostaa rajoitusta, jonka mukaan olennaisten määräysten antamista ei voi pitää täytäntöönpanona, ja lisätä direktiiviin maininta siitä, että komiteamenettelyssä hyväksytyillä täytäntöönpanotoimilla ei muuteta direktiivin olennaisia säännöksiä. Tällainen säännös on otettu sekä tarjousesitettä että markkinoiden väärinkäyttöä koskeviin direktiiviehdotuksiin. Ehdotuksessa on kaksi kohtaa, joissa komissio Euroopan arvopaperikomitean avustamana valtuutetaan hyväksymään täytäntöönpanotoimia komiteamenettelyssä. Nämä kohdat koskevat käyvän hinnan määrittelyä ja tarjousasiakirjan sisältöä. Molemmat säännökset edellyttävät Suomessa muutosta voimassa olevaan lainsäädäntöön. Valtioneuvoston kan-

taa mainittuihin kohtiin on selvitetty yksityiskohtaisesti valtioneuvoston kirjelmässä.

Valtioneuvosto korostaa sitä, että toimivallan siirtoa koskevat määräykset ovat selkeitä. Tällöin voidaan myös ennakolta varmistaa, että komissio käyttää saamaansa toimivaltaa niissä asioissa, joissa jäsenvaltiot pitävät tarkempaa sääntelyä tai muita täytäntöönpanomääräyksiä tarpeellisina. Direktiiviehdotus jättää epäselväksi, millaista toimivaltaa komissiolle tarkoitetaan antaa. Direktiiviä valmisteltaessa olisi aiheellista pohtia, mitkä olisivat kysymyksiä, joista voitaisiin myöhemmin päättää komiteamenettelyssä, ja onko olemassa todellinen tarve komiteamenettelyn käyttöön. Mikäli komiteamenettelyn käyttöä pidetään tarpeellisena, olisi aiheellista määritellä komissiolle siirrettävä toimivalta direktiiviehdotuksessa määriteltyä tarkemmin.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Yleistä

Talousvaliokunta on käsitellyt asiaa lähinnä yhtiöoikeudelliselta ja rahoitusmarkkinoiden kannalta. Siltä osin kuin asiaan mahdollisesti liittyy perustuslakiongelmia, talousvaliokunta toteaa, että asiasta on pyydetty perustuslakivaliokunnan lausunto.

Valtioneuvoston kirjelmässä esitettyjen seikkojen, saamansa asiantuntijaselvityksen sekä aikaisempien lausuntojensa perusteella valiokunta pitää direktiiviä yleisesti ottaen tarpeellisena ja tavoitteiltaan kannatettavana. Yritysostotarjous on keskeinen instrumentti, jolla yritysjärjestelyjä toteutetaan sekä kansallisesti että yhteisön laajuisesti. Siksi sääntelyä voidaan pitää perusteltuna. Direktiiviehdotuksen hyväksymättä jättäminen aiheuttaisi merkittävän aukon rahoitusmarkkinoita koskevaan yhteisöläinsäädäntöön, eikä sitä voi pitää toivottavana. Kaikilta osapuolilta onkin toivottava riittävää kompromissivalmiutta.

Valiokunta kuitenkin huomauttaa, että direktiiviehdotuksella puututaan järjestelyihin, jotka ovat hyvin perinteinen ja vakiintunut osa EU:n jäsenmaiden taloudellista ja oikeudellista perusrakennetta. Yritysten rakenteet ja niiden omistukseen liittyvät järjestelyt sekä yritysjohton asema suhteessa osakkeenomistajiin vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen. Siksi sääntely onkin syytä toteuttaa puitedirektiivillä, joka jättää riittävästi kansallista liikkumavaraa ja sallii kansallisten erityispiirteiden säilymisen. Puitedirektiivin säätäminen liian yksityiskohtaiseksi taikka hyvin yksityiskohtaisen yhteisötason sääntelyn hyväksyminen puitedirektiivin antamalla valtuutuksella komiteamenettelyssä, ei ole toivottavaa.

Kysymys erilaisista osakesarjoista

Direktiiviehdotuksen ongelmat liittyvät Suomen kannalta erityisesti kysymykseen kiellosta soveltaa arvopapereiden siirtoa ja äänioikeutta koskevia rajoituksia (11 artikla) sekä puheenjohtajamaan ehdotukseen ottaa käyttöön nk. "break-

through rule", eli eräänlainen neutralointisääntö, jonka mukaan kohdeyhtiön osakkeiden äänierot menettävät merkityksensä, jos tarjouksen tekijä on saavuttanut 75 prosentin omistusrajan kohdeyhtiön arvopapereista. Saamansa asiantuntijaselvityksen perusteella valiokunta yhtyy valtioneuvoston kirjelmässä esitettyihin näemyksiin kiellon vaikutuksista.

Valiokunta korostaa erityisesti sitä, että erilaiset osakesarjat ovat Suomessa olleet merkittävä keino, jolla erityisesti kehittyvät ja pienet yhtiöt ovat voineet hankkia rahoitusta. Samalla on mahdollistettu pitkäjänteinen omistajuus ja perustajien sitoutuminen yhtiön kehittämiseen. Suomessa erilaiset osakesarjat ja äänivallan rajoitukset perustuvat yhtiöjärjestyksiin ja ovat julkista informaatiota niin sijoittajille kuin yritystuesta kiinnostuneille tahoillekin. Läpinäkyvä ja markkinoiden tiedossa oleva järjestelmä ei ole estänyt yritystoja. Päinvastoin, saadun selvityksen mukaan yritysten uudelleenjärjestelyt ovat Suomessa verraten yleisiä verrattuna muihin Keski-Euroopan maihin ja myös arvopapereiden ulkomaalaisomistus on eurooppalaisittain erittäin korkealla tasolla.

Puheenjohtajamaan kompromissiehdotus neutralointisäännöksi on ongelmallinen erityisesti siksi, että sillä olisi takautuvia vaikutuksia voimassa oleviin erilaisiin osakkeita koskeviin järjestelyihin ja osakassopimuksiin. Arvopapereiden arvo sijoitusinstrumentteina tai määräysvallanantajina muuttuisi vain yhden yritysjärjestelymuodon kohdalla ja tällöinkin tavalla, jota markkinoiden on vaikea ennakoida. Myös erilajisten osakesarjojen äänivallan menetyksestä mahdollisesti aiheutuvat kompensatiovaatimukset ovat ehdotuksessa täysin selvittämättä, mikä luo lisää ennakoimattomuutta arvopaperimarkkinoille ja aiheuttaa mahdollisesti merkittäviä julkiseen valtaan kohdistuvia korvausvaatimuksia. Toisaalta on todettava, että saadun asiantuntijaselvityksen mukaan monet pörssiyritykset ovat viime aikoina yhdistäneet osakesarjojaan tai ainakin pyrkineet tekemään niin. Tällaisen kehityksen tulisi kuitenkin lähteä yrityksen omista tarpeista eikä perustua mahdollisesti takautuvasti vaikuttavaan lainsäädäntöön.

Edellä lausutun perusteella valiokunta katsoo, että valtioneuvoston kanta, jonka mukaan direktiiviehdotus tulisi tältä osin pitää komission ehdotuksen mukaisena, on kannatettava. Tätä kantaa tulee neuvotteluissa puolustaa mahdollisimman pitkälle. On kuitenkin todettava, että direktiivin hyväksymiseen EU:n neuvostossa sovelletaan määräenemmistöpäätöksentekoa. Suomi ja muut Pohjoismaat, joita puheenjohtajamaan kompromissiehdotus erityisesti koskee, voivat joutua vähemmistöön, joka ei riitä estämään kompromissiehdotuksen hyväksymistä sellaisenaan. Tällaisen tilanteen varalta ja ottaen huomioon, että direktiivin hyväksyminen on yleisesti ottaen toivottavaa, saattaa olla perusteltua pyrkiä neuvotteluihin vaikuttamaan kompromissiehdotuksen sisältöön.

Valtiovaraministeriö on 7.5.2003 antamallaan muistiolla tiedottanut valiokunnalle neuvoston käsittelyssä tapahtuneista käänteistä, jotka vaikuttavat tilanteen arviointiin merkittävästi. Saksan hallituksen taholta on tunnusteltu kantoja ajatukseen 9 ja 11 artiklojen poistamisesta kokonaan yritystotarjousdirektiivistä. Ajatus ongelmallisten artiklojen poistamisesta ei ole uusi ja on kulkenut Suomen Coreper-ohjeissa koko kuluvaan kevään ajan yhtenä Suomen mahdollisena pitämänä vaihtoehtona, tosin vain 11 artiklan poistamisen osalta.

Valtiovaraministeriön alustava kanta ajatukseen artiklojen 9 ja 11 poistamisesta on, että Suomen ei tulisi vastustaa ehdotusta. Keskeinen syy alustavalle myönteiselle suhtautumiselle on, että ehdotus artiklojen 9 ja 11 poistamisesta samalla poistaa Suomen kannalta ongelmalliset säännösehdotukset. Samalla se luo Suomelle edellytykset äänestää direktiivin hyväksymisen puolesta.

Ehdotuksen ongelmana tosin on, että yritystotarjousdirektiivistä ei artiklojen 9 ja 11 poistamisen jälkeen jää juuri mitään jäljelle. Siitä tulisi aito kehysdirektiivi, joka jättäisi kansalliset järjestelmät voimaan. Valtiovaraministeriön mukaan tämä on Suomen näkökulmasta kuitenkin selvästi parempi vaihtoehto kuin se, että pohjoismaiset moniääniset osakkeet otetaan direktiivin pääasialliseksi maalitauluksi.

Muistiossa ehdotetaan Suomen kannaksi ja toimintalinjaksi seuraavaa:

1. Suomi kannattaa direktiivin säätämistä, mutta vain, jos siihen ei sisällytetä Suomen näkökulmasta syrjiviä ja perusteettomia määräyksiä.

2. Suomi katsoo, että asia ei ole kypsä ratkaistavaksi puheenjohtajan kompromissiehdotuksen pohjalta eikä puheenjohtajalla ole tukeaan määränemmistöä.

3. Suomi vastustaa puheenjohtajan ehdotusta moniäänisten osakkeiden lisäämisestä artiklaan 11.

4. Suomi on tehnyt oman kompromissiehdotuksen artiklojen 9 ja 11 muuttamiseksi tavalla, joka varmistaa tavoitellun tasavertaisten kilpailuedellytysten syntymisen moniäänisten osakkeiden säilyttäen. Ehdotuksen mukaan moniäänisten osakkeiden nollaamista ostotarjoustilanteissa koskevat säännökset poistettaisiin, mutta samalla varmistettaisiin 11 artiklaan sisällytetyn neutralointisäännön säilyminen muilta osin. Suomi pitää ehdotustaan edelleen relevanttina kompromissiehdotuksena.

5. Jos jokin jäsenvaltio esittää toisenlaisen kompromissiehdotuksen artiklojen 9 ja 11 välisen tasapainon löytämiseksi, Suomi on valmis tutkimaan sitä. Suomi voi tukea esim. mainittujen artiklojen poistamista direktiivistä tai pelkästään esim. artiklan 11 poistamista direktiivistä. Suomi on myös valmis lieventämään artiklaa 9 Suomen kompromissiehdotuksessa esitetyllä tai muulla tavalla, mutta vain jos se on edellytyksenä artiklan 11 poistamiselle tai sen palauttamiselle komission ehdottamaan muotoon.

6. Puheenjohtaja on alustavasti ehdottanut siirtymäsäännöstä, jonka mukaan moniäänisten osakkeiden sääntely ei koskisi nykyisiä listayhtiöitä. Suomi katsoo, ettei ehdotus sellaiseen ole riittävä moniäänisten osakkeiden käytörajoitusten kompensoimiseksi. Siirtymäsäännös asettaisi yhtiöt ja niiden osakkeenomistajat keskenään erilaiseen asemaan. Siirtymäsäännös on myös selvästi toissijainen ratkaisu 11 artiklan poistamiseen nähden.

Edellä lausutuun perusteiden valiokunta pitää valtioneuvoston kantaa ja toimintalinjaa kannatettavana.

Muita erityiskysymyksiä

Valtioneuvoston kirjelmän ja saadun asiantuntijaselvityksen mukaan direktiiviehdotukseen liittyy myös eräitä muita ongelmakohtia. Nämä koskevat ehdotuksen 9 artiklan mukaisia kohdeyhtiön johdon toiminnan rajoitteita ostotarjoustilanteessa, 10 artiklassa tarkoitettua tietojen julkistamisvelvoitetta ja suojatoimenpiteiden hyväksyttämistä yhtiökokouksessa sekä 14 artiklan mukaista lunastusoikeutta.

Valiokunta pitää tärkeänä, että kohdeyhtiön johdon velvoitteita ja toiminnan rajoituksia koskevat säännökset ovat riittävän selkeästi määriteltäviä. Yhtiökokouksen koollekutsumista lyhyellä varoitusajalla koskevat säännöt lienevät välttämätön edellytys sille, että suojautumistoimilta voidaan vaatia yhtiökokouksen nimenomainen valtuus ennakoon. Näiden sääntöjen tulee olla sopusoinnussa tarjouksen voimassaoloaikaan koskevien säännösten kanssa.

Valiokunta katsoo, että direktiiviehdotuksen määräykset tietojen julkistamisvelvollisuudesta tulee hyväksyä siten, että otetaan huomioon yhtiön vaikeudet tiedottaa sellaisista osakkaiden välisistä sopimuksista, joissa yhtiö ei ole osallisena ja joista se ei välttämättä ole edes tietoinen. Samoin on otettava huomioon rajankäynti markkinoiden kannalta merkittävän julkisesti annettavan informaation ja liikesalaisuuksien välillä. Ehdotus, jonka mukaan yhtiökokous on velvoitettu antamaan lausunto rakenteellisista toimenpiteistä ja suojakeinoista kahden vuoden välein, on valiokunnan mielestä ylimitoitettu.

Valiokunta yhtyy saamansa asiantuntijaselvityksen perusteella 14 artiklaa koskevaan valtioneuvoston kantaan, jonka mukaan lunastusoikeuden syntymisen määrittely on direktiiviehdotuksessa epäjohdonmukainen. Jos lunastusrajaksi asetetaan 90 prosenttia yhtiön osakepääomasta ja toisaalta arvopapereina pidetään vain äänioikeudellisia osakkeita, saattaa syntyä erikoisia tilanteita, jos äänivallattomien arvopapereiden määrä yhtiössä on suuri.

Komiteamenettelyssä annettavat yksityiskohtaiset säännöt

Valiokunta yhtyy valtioneuvoston kirjelmässä esitettyyn kritiikkiin, joka koskee komiteamenettelyssä annettavia yksityiskohtaisia sääntöjä. Komiteamenettelyssä ei tule voida hyväksyä sellaisia täytäntöönpanotoimia, jotka muuttaisivat itse direktiivin säännöksiä. Komission toimivallalla tulisi kaikin osin olla EU:n lainsäädäntöelinten antama mahdollisimman tarkkarajainen valtuutus, eikä täytäntöönpanomenettelyssä tule voida muuttaa yhteisön ja jäsenvaltioiden välisen toimivallan määräytymistä sen enempää, mitä itse direktiivissä säädetään.

Valiokunnan tietoon on toisessa yhteydessä saatettu, että yhteisölainsäädännön laadun parantamiseksi ja sääntelyn nopeuttamiseksi perustettu rahoitusmarkkinoita koskeva menettely, jonka mukaan yhteisölainsäädäntö annetaan kaksipuolaisesti lainsäädäntömenettelyssä ja komiteamenettelyssä, on itse asiassa tuottanut tarpeettoman yksityiskohtaista yhteisötason sääntelyä. Tältä osin onkin vaarana, että uudistukset ovat olleet omiaan vähentämään lainsäädäntömenettelyn demokraattisuutta ja avoimuutta ilman, että vastaavia tehokkuus- ja laatuhyötyjä olisi saatu. Päinvastoin, onkin pelättävissä, että uuden menettelyn johdosta yhteisölainsäädäntö

entisestään yksityiskohtaistuu ja jäsenvaltioiden liikkumavara direktiivien täytäntöönpanossa entisestään kapenee.

Valiokunta toteaa, että perustuslain 96 §:n nojalla valtioneuvoston on toimitettava eduskunnan käsiteltäväksi kaikki ehdotukset sellaisiksi säädöksiksi, sopimuksiksi tai muiksi toimiksi, joista päätetään Euroopan unionissa ja jotka muutoin perustuslain mukaan kuuluisivat eduskunnan toimivaltaan. Perustuslain kannalta ei ole merkitystä sillä, annetaanko mahdollinen säädös unionin lainsäädäntömenettelyssä vai komiteamenettelyssä. Jos ehdotus sisältää säännöksiä, jotka Suomen perustuslain mukaan kuuluisivat lainsäädännön alaan, tulee perustuslain 96 § sovellettavaksi myös komiteamenettelyssä annettaviin säädöksiin.

Lausunto

Lausuntonaan talousvaliokunta ilmoittaa,

että valiokunta yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan ja korostaa erityisesti edellä esitettyjä huomautuksia, jotka liittyvät erilajisia osakesarjoja koskevan mahdollisen kompromissiratkaisun hyväksyttävyyteen ja perustuslain 96 §:n soveltuvuuteen komiteamenettelyssä annettaviin säädöksiin.

Helsingissä 9 päivänä toukokuuta 2003

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Jouko Skinnari /sd
vpj. Jari Leppä /kesk
jäs. Sari Essayah /kd
Merikukka Forsius /vihr
Klaus Hellberg /sd (osittain)
Reijo Kallio /sd
Esko Kiviranta /kesk
Martti Korhonen /vas

Seppo Lahtela /kesk
Jere Lahti /kok
Klaus Pentti /kesk
Antti Rantakangas /kesk
Martin Saarikangas /kok
Sari Sarkomaa /kok
Juhani Sjöblom /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Pekka Nurminen.